

Arrest

nr. 305 804 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 januari 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. KLAPWIJK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 15 januari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 22 februari 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 april 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 7 juli 2023.

1.3. Op 24 november 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 november 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. U bent lid van de pinksterbeweging. U woonde samen met uw moeder en zus. In februari 2019 stelde uw moeder haar nieuwe partner voor. Vijf maanden later probeerde hij u een eerste maal te misbruiken, maar u slaagde erin hem tegen te houden. Hij probeerde u meerdere malen te misbruiken, maar slaagde daar nooit in. Tussen oktober 2019 en augustus 2020 belde u meerdere malen naar de serenazgo (buurtpolitie), maar kon hen nooit bereiken. In november 2020 ging u naar de pastoor van uw kerk en vertelde hem wat er gaande was. Van hem mocht u in de kerk blijven, wat u ook twee dagen lang deed, tot uw stiefvader u daar kwam halen. In januari 2021 ging u naar de politie om een klacht neer te leggen, maar de agent wou niet naar u luisteren en zei dat u geen klacht kon neerleggen zonder bewijzen. In januari of februari 2021 vertelde u aan uw moeder wat er aan de hand was. Uw moeder wou er niets aan doen aangezien haar partner het gezin onderhield. In maart of april 2021 ging u naar een ander politiekantoor om er een klacht neer te leggen tegen uw stiefvader, maar ook hier zeiden ze dat als u geen bewijs had, ze uw klacht niet konden neerpennen. In mei 2021 ging u terug naar de pastoor en zei u dat de politie niet wou luisteren naar u. De pastoor stelde voor om te sparen om u naar Brussel te sturen, waar hij kennissen had. Na twee dagen in de kerk te zijn gebleven, besloot u zelf om terug naar huis te gaan. In oktober 2021 kreeg uw moeder kanker en werd ze hiervoor behandeld. Uw stiefvader kwam dit eind november of in december te weten, waarna hij nog eenmaal thuis langskwam om al uw moeders spaargeld mee te nemen en jullie hierna achterliet. Op 14 januari 2022 verliet u Peru op legale manier met het vliegtuig. U kwam aan in België op 15 januari 2022 en diende op 22 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u vermoord te worden door uw stiefvader.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort uitgereikt op 16 december 2021 neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 15 januari 2022 in België aankwam (CGVS p. 4). U diende uiteindelijk pas op 22 februari 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat u niet van Fedasil of deze procedure op de hoogte was (CGVS p. 4). Echter, van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Voorgaande zet de ernst van uw verzoek en uw vrees danig op de helling.

U haalt aan dat u bij een terugkeer naar Peru vreest voor uw stiefvader, die u meermaals trachtte te misbruiken, en dat hij u zal vermoorden (CGVS, p. 5-6). Ofschoon het Commissariaat-generaal erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes een significant probleem is in Peru, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Belangrijk hierbij is de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw persoonlijke problemen met uw stiefvader geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen

doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten. Hoewel u naar eigen zeggen meermaals tevergeefs naar de serenazgo belde om hulp te krijgen, ging u vervolgens niet naar de politie, hoewel de priester bij wie u beschutting zocht, zei dat u klacht moest neerleggen (CGVS, p. 9). Dat u dit niet deed omdat u uw moeder geen problemen wou bezorgen (CGVS, p. 9), kan uw nalaten niet rechtvaardigen. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om verdere problemen te vermijden. Vervolgens zei u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets over uw eerste poging om een klacht neer te leggen in januari 2021. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u gezegd te hebben dat u dit wel probeerde te doen, maar dat er geen klacht bestaat (CGVS, p. 12). Uit het verslag van bij de DVZ blijkt dit geenszins en u maakte hier geen enkele opmerking over bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 2). Dit alles zet de geloofwaardigheid van uw beweerde pogingen tot het zoeken van nationale bescherming op de helling. Daarnaast verklaarde u op het CGVS dat tijdens beide pogingen om een klacht in te dienen, de politie zei dat u dit niet kon doen als u geen bewijzen had (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat een aangifte ook opgemaakt kan worden puur op basis van verklaringen, zei u dat er veel sprake is van huiselijk geweld en de politie niet naar vrouwen omkijkt (CGVS, p. 12). Het is echter niet aan de politie om te zeggen op basis waarvan u al dan niet een klacht kunt neerleggen. Dat zij niet naar vrouwen omkijken is ook niet meer dan een bewering die u niet op voldoende objectieve elementen steunt en die niet zonder meer overeenkomt met de op het CGVS beschikbare informatie aangaande de aanpak van gendergerelateerd geweld in Peru, die hieronder wordt weergegeven. Bovendien had u wel degelijk bewijzen van deze pogingen tot aanrandingen door uw stiefvader. U had daar immers brandwonden, snijwonden en blauwe plekken aan overgehouden (CGVS, p. 9). Hierop zei u dat, zelfs als u zo zou aankomen, de politie u nog steeds niet ernstig zou nemen, en, indien de politie uw stiefvader toch zou aanhouden, ze hem de dag hierop al weer zouden vrijlaten (CGVS, p. 12). Ook dit betreft niet meer dan een blote bewering. Zelfs als dit al het geval geweest zou zijn, heeft u niet getracht om op enige andere manier uw rechten te laten gelden en alsnog een klacht in te dienen. U sprak geen andere agent aan toen de eerste telkens uw aangifte afwimpelde, vroeg niet naar een verantwoordelijke van het ministerie van vrouwenzaken, noch raadpleegde u ooit een advocaat (CGVS, p. 10). Dit laatste deed u niet uit geldgebrek. Er bestaan in Peru nochtans pro bono initiatieven en Free Legal Aid Centers waartoe u zich ook had kunnen wenden. Tot slot is het niet aannemelijk dat uw priester er niet aan zou denken of zou voor stellen om mee naar de politie te gaan om uw zaak kracht bij te zetten en dit louter omdat er enkele van de zusters naar het ziekenhuis moesten (CGVS, p. 11). Hij kon gerust op een andere dag met u meegegaan zijn. U repliceerde hierop dat hij er op dat moment niet aan dacht en u niet vergezeld heeft (CGVS, p. 13). U heeft nochtans meermaals bij die priester in de kerk verbleven en hij zei u in een eerder stadium dat u naar de politie moest gaan. Bovendien spaarde hij enkele maanden om u naar het buitenland te kunnen sturen (CGVS, p. 11). Dat hij in al die tijd hier niet aan gedacht zou hebben, kan amper plausibel genoemd worden. Tot slot is het allesbehalve aannemelijk dat de reactie van uw priester zou zijn dat u naar Brussel moest omdat hij hier een vriend heeft (CGVS, p. 4 en 10), in de plaats van u te helpen in Peru, waar nog veel organisaties actief zijn of waar hij een breder netwerk moet hebben. Hierop zei u dat de Pinksterbeweging een kleine kerk is en de dichtste vriend van hem in Brussel zat (CGVS, p. 13). Zelfs dan is dit nog geen reden om u naar de andere kant van de wereld te sturen. Zelfs binnen een kleinere gemeenschap als de pinksterbeweging zijn er andere kerken waar u naartoe kon gaan. In Lima alleen al zijn er bijna twintig kerken van de Pinksterbeweging. In al die maanden kon die priester ook geholpen hebben met het zoeken naar hulporganisaties of legale hulp, indien u geen idee had waar te beginnen.

Uit de reeds genoemde op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten zich van de wijdverspreide problematiek van geweld tegen vrouwen en meisjes bewust zijn en, ofschoon er nog veel ruimte voor verbetering is, stappen ondernemen om gendergerelateerd geweld te voorkomen, alsook om bescherming te bieden aan slachtoffers van dergelijke vormen van geweld. Uit de informatie blijkt onder andere dat in 2018 een Noodcommissie opgericht werd om de stijgende cijfers van gendergerelateerd geweld aan te pakken en dat de investeringen om gendergerelateerd geweld te bestrijden tussen 2018 en 2019 verdubbeld werden. Meer dan 100 verschillende acties en programma's werden uitgerold in verschillende sectoren, met onder andere aandacht voor voorzieningen voor slachtoffers, noodcentra voor vrouwen en gespecialiseerde trainingen voor bevoegde ambtenaren. Tegen 2020 werd een Nationale Preventiestrategie uitgewerkt en geïncorporeerd in het actieplan omtrent gendergerelateerd geweld.

Tot slot kan overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de

reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Uw paspoort bevestigt enkel uw identiteit en nationaliteit, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster verklaart niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Zij meent dat zij als jonge vrouw, die meermaals het slachtoffer is geworden van pogingen tot misbruik vanwege haar stiefvader en waarvoor zij geen beroep kon doen op de hulp en/of bescherming van haar nationale autoriteiten, een nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stavingstukken bij het verzoekschrift.

3.2.2. Op 21 maart 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 8) waarin hij verwijst naar volgende stukken en er de weblinks van vermeldt:

- Human Rights Watch, "*Peru. Events of 2022*";
- Human Rights Watch, "*Peru. Events of 2023*";
- Peru Reports, "*Shining Path*";
- Gov.uk, "*Foreign travel advice Peru*";
- OSAC, "*Peru Country Security Report*" van 30 september 2022.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) verzoeksters afwachter houding om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België ondermijnt haar voorgehouden vrees voor vervolging;
 - (ii) hoewel het CGVS erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes in Peru een significant probleem is, kan niet *a priori* worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging, deze vrees moet *in concreto* worden aangetoond, waartoe verzoekster in gebreke blijft omdat: a) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij voor haar persoonlijke problemen met haar stiefvader geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten, b) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten zich van de wijdverspreide problematiek van geweld tegen vrouwen en meisjes bewust zijn en, ofschoon er nog veel ruimte is voor verbetering, stappen ondernemen om gendergerelateerd geweld te voorkomen, alsook om bescherming te bieden aan slachtoffers van dergelijke vormen van geweld;
 - (iii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Peru actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel;
 - (iv) het paspoort van verzoekster bevestigt enkel haar identiteit en nationaliteit.
- Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Peru te worden vermoord door haar stiefvader.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.2.1. Vooreerst wijst de commissaris-generaal terecht op verzoeksters laattijdig verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat verzoekster op 15 januari 2022 in België aankwam en pas op 22 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende en gedurende deze periode geen enkele poging heeft ondernomen om haar verblijf te legaliseren en zelfs niet geïnformeerd heeft naar mogelijkheden in dit verband, ondermijnt de door haar voorgehouden vrees bij terugkeer naar Peru. Het staat haaks op de door verzoekster voorgehouden vrees voor terugkeer naar Peru dat zij nagelaten heeft zich te informeren aangaande de wijze waarop zij bescherming kan krijgen en ervoor gekozen heeft illegaal in het land te verblijven – en zich zodoende bloot te stellen aan het risico om gerepatrieerd te worden naar Peru – in plaats van een beroep op internationale bescherming te doen. Dat verzoekster dermate lang wacht alvorens enig initiatief te nemen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en zij pas ruim een jaar na haar aankomst in België een verzoek indient, hypothekeert dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming.

3.3.4.2.2. De Raad benadrukt voorts dat een verzoeker om internationale bescherming aannemelijk moet maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekster *in casu* niet slaagt. In dit verband overweegt de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U haalt aan dat u bij een terugkeer naar Peru vreest voor uw stiefvader, die u meermaals trachtte te misbruiken, en dat hij u zal vermoorden (CGVS, p. 5-6). Ofschoon het Commissariaat-generaal erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes een significant probleem is in Peru, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Belangrijk hierbij is de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw persoonlijke problemen met uw stiefvader geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten. Hoewel u naar eigen zeggen meermaals tevergeefs naar de serenazgo belde om hulp te krijgen, ging u vervolgens niet naar de politie, hoewel de priester bij wie u beschutting zocht, zei dat u klacht moest neerleggen (CGVS, p. 9). Dat u dit niet deed omdat u uw moeder geen problemen wou bezorgen (CGVS, p. 9), kan uw nalaten niet rechtvaardigen. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om verdere problemen te vermijden. Vervolgens zei u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets over uw eerste poging om een klacht neer te leggen in januari 2021. Hiermee geconfronteerd, verklaarde u gezegd te hebben dat u dit wel probeerde te doen, maar dat er geen klacht bestaat (CGVS, p. 12). Uit het verslag van bij de DVZ blijkt dit geenszins en u maakte hier geen enkele opmerking over bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 2). Dit alles zet de geloofwaardigheid van uw beweerde pogingen tot het zoeken van nationale bescherming op de helling. Daarnaast verklaarde u op het CGVS dat tijdens beide pogingen om een klacht in te dienen, de politie zei dat u dit niet kon doen als u geen bewijzen had (CGVS, p. 10). Erop gewezen dat een aangifte ook opgemaakt kan worden puur op basis van verklaringen, zei u dat er veel sprake is van huiselijk geweld en de politie niet naar vrouwen omkijkt (CGVS, p. 12). Het is echter niet aan de politie om te zeggen op basis waarvan u al dan niet een klacht kunt neerleggen. Dat zij niet naar vrouwen omkijken is ook niet meer dan een bewering die u niet op voldoende objectieve elementen steunt en die niet zonder meer overeenkomt met de op het CGVS beschikbare informatie aangaande de aanpak van gendergerelateerd geweld in Peru, die hieronder wordt weergegeven. Bovendien had u wel degelijk bewijzen van deze pogingen tot aanrandingen door uw stiefvader. U had daar immers brandwonden, snijwonden en blauwe plekken aan overgehouden (CGVS, p. 9). Hierop zei u dat, zelfs als u zo zou aankomen, de politie u nog steeds niet ernstig zou nemen, en, indien de politie uw stiefvader toch zou aanhouden, ze hem de dag hierop al weer zouden vrijlaten (CGVS, p. 12). Ook dit betreft niet meer dan een blote bewering. Zelfs als dit al het geval geweest zou zijn, heeft u niet getracht om op enige andere manier uw rechten te laten gelden en alsnog een klacht in te dienen. U sprak geen andere agent aan toen de eerste telkens uw aangifte afwimpelde, vroeg niet naar een verantwoordelijke van het ministerie van vrouwenzaken, noch raadpleegde u ooit een advocaat (CGVS, p. 10). Dit laatste deed u niet uit geldgebrek. Er bestaan in Peru nochtans pro bono initiatieven en Free Legal Aid Centers waartoe u zich ook had kunnen wenden. Tot slot is het niet aannemelijk dat uw priester er niet aan zou denken of zou voor stellen om mee naar de politie te gaan om uw zaak kracht bij te zetten en dit louter omdat er enkele van de zusters naar het ziekenhuis moesten (CGVS, p. 11). Hij kon gerust op een andere dag met u meegegaan zijn. U repliceerde hierop dat hij er op dat moment niet aan dacht en u niet vergezeld heeft (CGVS, p. 13). U heeft nochtans meermaals bij die priester in de kerk verbleven en hij zei u in een eerder stadium dat u naar de politie moest gaan. Bovendien spaarde hij enkele maanden om u naar het buitenland te kunnen sturen (CGVS, p. 11). Dat hij in al die tijd hier niet aan gedacht zou hebben, kan amper plausibel genoemd worden. Tot slot is het allesbehalve aannemelijk dat de reactie van uw priester zou zijn dat u naar Brussel moest omdat hij hier een vriend heeft (CGVS, p. 4 en 10), in de plaats van u te helpen in Peru, waar nog veel organisaties actief zijn of waar hij een breder netwerk moet hebben. Hierop zei u dat de Pinksterbeweging een kleine kerk is en de dichtste vriend van hem in Brussel zat (CGVS, p. 13). Zelfs dan is dit nog geen reden om u naar de andere kant van de wereld te sturen. Zelfs binnen een kleinere gemeenschap als de pinksterbeweging zijn er andere kerken waar u naartoe kon gaan. In Lima alleen al zijn er bijna twintig kerken

van de Pinksterbeweging. In al die maanden kon die priester ook geholpen hebben met het zoeken naar hulporganisaties of legale hulp, indien u geen idee had waar te beginnen.”

Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat zij meent dat zij juist wel de nodige stappen heeft ondernomen om bescherming te zoeken tegen de handelingen van haar stiefvader. Zij wijst erop dat zij – in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal lijkt te stellen in de bestreden beslissing – zich wel degelijk heeft aangeboden bij de politie om klacht neer te leggen tegen haar stiefvader. Dat de politie deze klacht, ondanks het bestaan van lichamelijke letsels, niet wilde acteren is volgens verzoekster eerder symptomatisch voor de problematiek die zij aankaart. Aangaande het feit dat zij geen advocaat raadpleegde, betoogt verzoekster in het verzoekschrift nog dat dit louter aan het feit ligt dat zij deze niet kon betalen en dat zij er niet van op de hoogte was dat zij eventueel beroep kon doen op een *pro deo* advocaat. De Raad stelt vast dat verzoekster met deze argumentatie in wezen volhardt in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer is en waarmee zij geen afbreuk doet aan de voormelde pertinente overwegingen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

Verzoekster voert in voorliggend verzoekschrift nog aan dat zij niet ging aankloppen bij het ministerie van vrouwenzaken omdat zij daar niet een onmiddellijke oplossing zag voor het probleem waarmee zij zich geconfronteerd zag. Zij meent in dit verband nog dat de commissaris-generaal geen argumenten aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat het ministerie van vrouwenzaken een oplossing te bieden had voor haar vrees. De Raad wijst erop dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie', in het bijzonder US Department of State “*Peru 2021 Human Rights Report*”, p. 16) blijkt dat het ministerie voor vrouwen en kwetsbare personen verschillende centra beheert voor slachtoffers van huiselijk geweld, seksueel misbruik en andere misdrijven. Sommigen van deze centra bieden een kort verblijf, alsook juridische, psychologische en sociale voorzieningen en ondersteuning. Hoewel sommige ngo's enkele bedenkingen formuleren bij de kwantiteit en kwaliteit van de voorzieningen (vooral in rurale gebieden), komt uit de landeninformatie aldus naar voor dat het net in een situatie als deze van verzoekster wel degelijk nuttig kon zijn om beroep te doen op het ministerie voor vrouwen en kwetsbare personen.

Aangaande het gedrag van de priester, met name dat hij haar niet begeleidde bij haar bezoek aan de politie, merkt verzoekster nog op dat dit inderdaad jammer is maar dit haar verklaringen niet ongeloofwaardig maakt. Zij voegt hieraan nog toe dat van haar niet verlangd kan worden dat zij het gedrag van de priester uitlegt of hem iets zou hebben opgelegd. De Raad benadrukt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas kan blijken uit onaannemelijke en ongeloofwaardige verklaringen, zoals *in casu* het geval is. Het is naar het oordeel van de Raad immers niet plausibel dat de reactie van de priester zou zijn om verzoekster naar Brussel te sturen, in de plaats van haar te helpen om hulp en/of bescherming te vinden in Peru.

Verder considereert de commissaris-generaal terecht dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat, hoewel de reactie van de Peruviaanse autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, de Peruviaanse autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. In dit verband staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“Uit de reeds genoemde op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten zich van de wijdverspreide problematiek van geweld tegen vrouwen en meisjes bewust zijn en, ofschoon er nog veel ruimte voor verbetering is, stappen ondernemen om gendergerelateerd geweld te voorkomen, alsook om bescherming te bieden aan slachtoffers van dergelijke vormen van geweld. Uit de informatie blijkt onder andere dat in 2018 een Noodcommissie opgericht werd om de stijgende cijfers van gendergerelateerd geweld aan te pakken en dat de investeringen om gendergerelateerd geweld te bestrijden tussen 2018 en 2019 verdubbeld werden. Meer dan 100 verschillende acties en programma's werden uitgerold in verschillende sectoren, met onder andere aandacht voor voorzieningen voor slachtoffers, noodcentra voor vrouwen en gespecialiseerde trainingen voor bevoegde ambtenaren. Tegen 2020 werd een Nationale Preventiestrategie uitgewerkt en geïncorporeerd in het actieplan omtrent gendergerelateerd geweld.”

De algemene bevindingen waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst, waarin zij onder meer de machocultuur aanstipt, opmerkt dat er pas sinds 2018 initiatieven werden genomen en benadrukt dat er nog steeds heel wat vooruitgang moet worden gemaakt zeker in de context van het algemeen geweld in Peru, kan niet overtuigen. Het betoog van verzoekster is dan ook niet van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Peru zoals hiervoor beschreven, niet langer correct of redelijk zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

3.3.4.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het paspoort dat zij voorlegt, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie, blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging ‘Lichtend Pad’.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam ‘het Lichtend Pad’ nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van ‘het Lichtend Pad’ zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET